

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX

№ 58 [2474]

ЧЕТВЕР, 11 ТРАВНЯ 1978 року.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

УЗАГАЛЬНИТИ, ОСМИСЛИТИ

Закінчується навчальний рік у системі комсомольського політнавчання. Бін особливо пам'ятний визначними датами та значущими подіями в житті твоєї країни, твого народу, твоєї спільки. 60-річчя Великого Жовтня та встановлення Радянської влади на Україні, прийняття нової Конституції СРСР та нової Конституції УРСР, XXIII з'їзд комсомолу України та XVIII з'їзд ВЛКСМ. Усі вони як і підготовка до 60-річчя ВЛКСМ, до XI Всесвітнього фестивалю молоді та студентів на Кубі, знайшли своє помітне відображення в програмах гуртків і семінарів комсомольського політнавчання. Тож на підсумкових заняттях, які відбудуться 15 травня, важливо розкрити роль і значення прийнятих документів за цими подіями у виконанні рішень XXV з'їзду КПРС, добитися глибокого осмислення практичної роботи кожного комсомольця, кожної молодої людини по здійсненню рішень фєсрму комуністєв.

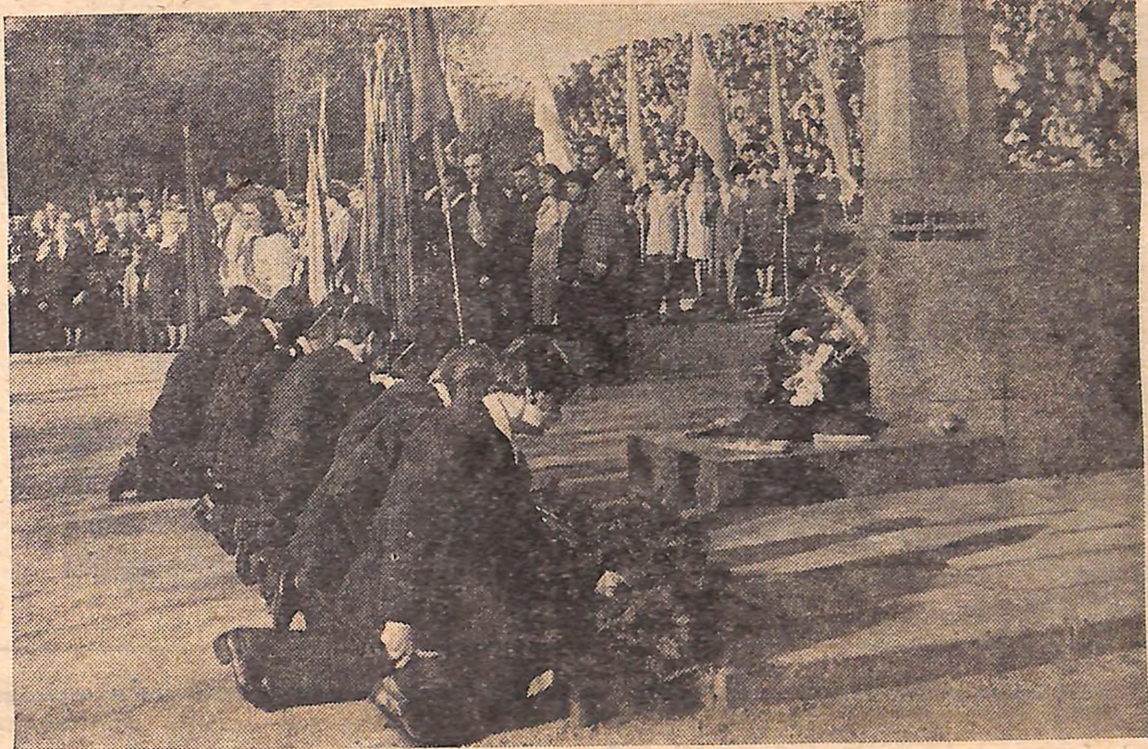
Цього року заняття завершаться не традиційним Ленінським уроком, а співбєсїдою, у семінарах — теоретичною конференцією. Якї ж теми виносяться? Серед них — «Ленінський комсомол — надійний помічник партії, її безпосередній бойсвий резерв», «Висока громадськість, їдейна переконаність, активна життєва позиція — найважливіші риси радянської людини», «Активна участь комсомольців і молоді в боротьбі за підвищення ефективності та якості роботи» та їнші.

Кожному пропагандисту визначені широкї можливості детально проаналїзувати під час співбєсїд політичну і громадську активність кожного слухача, його вміння на практиці застосувати набуті знання, зробити необхідні висновки. І дуже доречно буде, згадуючи тут про численні ініціативи молоді Кіровоградщини на честь знаменних подій, проаналїзувати їх виконання.

Темою теоретичних конференцій стане питання «КПРС — керівна і спрямовуюча сила радянського суспільства, ядро його політичної системи, державних та громадських організацій». Ще свіжі у пам'яті радянської молоді матеріали перебування Л. І. Брежнєва на Далекому Сході, виступ на XVIII з'їзді ВЛКСМ, його зустрічі з політичними діячами ФРН. Саме вони повинні стати предметом детального вивчення і осмислення.

Ленінський урок «Завжди з партією, завжди з народом», що відбудеться 6 червня — теж одна з відмінностей нинішнього навчального року в системі комсомольського політнавчання. Уже сьогодні комітетам комсомолу треба належно готуватися до його проведення. Найважливішу участь у цій підготовці повинні взяти делегати XXIII з'їзду ЛКСМ України та XVIII з'їзду ВЛКСМ, учасники обласної краєзнавчої експедиції молоді «Пошук — 60 комсомольських літ», члени районних методичних рад системи комсомольського політнавчання.

Завдання полягає також у тому, щоб проаналїзувати і причини недоліків в організації політичного навчання молоді, визначити практичні шляхи їх усунення. Дїяльність комсомольських організацій у цей час повинна спрямовуватися на те, щоб кожна молода людина вважала своїм першочерговим обов'язком постійне підвищення їдеїно-теоретичного рівня для безумовного виконання накреслєних XXV з'їзду КПРС, XVIII з'їзду ВЛКСМ.

І СЛАВА, І ПАМ'ЯТЬ

Місто тільки починало прокидатись, а вони вже виходили в розвідку і йшли до обеліска — піонери і комсомольці, молоді воїни стояли на почесній варті біля пам'ятників героям-землякам, героям-визволителям.

І шикувалися колони — два загони юнаків і дівчат, представників Ленінської і Кіровської районних комсомольських організацій міста Кіровограда. З прапорами і найкращими квітами травня вони теж рушили до обеліска. Комсомольці Кіровського району посадили алею Героїв і урочисто перед монументом героям громадянської та Великої Вітчизняної воєн дали

клятву на вірність Вітчизні. Кляли до підніжжя пам'ятника вінки квітів, кожен повторював слова, висічені на граніті: «Пам'яті героїв поклонись, у вірності Вітчизні поклянься!»

З усіх кінців міста йшли загони молодих робітників і службовців, студентів і школярів — урочиста маніфестація молоді міста на честь Свята Перемоги. Йшли на меморіальне кладовище, до обеліска Невідомому солдатові. Хвилина мовчання біля Вічного вогню. За нею — величаво й сумно, світла й тривожна мелодія — звучить «Реквієм»:

Вспомни всех поименно,
Горем вспомни своим...

Это нужно —
не мертвым!

Это нужно — живым!
До обеліска лягає гірлянда Слави. І знову «Реквієм»:

Знаю:
песня
тяжелых могил
не откроет.
Но от имени сердца,
От имени жизни
повторяю:
Вечная слава героям!
І наказове тихе прохання:
Помните!
Памяти павших
Будьте достойны.

Йшли до пам'ятника Невідомому солдатові сотні тисячі молодих кіровоградців, йшли до надмогильних плит і клали сюди квіти.

У високоствя — урочиста мелодія:

То, что отцы
не допели, —
Мы допоем!

А за двї години тут, на меморіальному кладовищі, знову лунав Державний гімн Радянського Союзу, лунали марші і мелодії пам'яті. До Вічного вогню йшли представники робітничих колективів міста, установ та організацій. Вінки до обеліска поклали члени бюро обкому Компартії України, члени бюро міськкому Компартії України, представники партійних, радянських і громадських організацій.

(Закінчення на 2-й стор.)

Незабутні сторінки

ВЕЛИКИЙ ПОДВИГ НА МАЛІЙ ЗЕМЛІ

У кїровоградському центральному лекторії відбулась читачка конференція по книзі Л. І. Брежнєва «Малая земля». Органїзували її міська бібліотека для юнацтва їменї Т. Г. Шевченка, центральний лекторій та міськком ЛКСМУ для комсомольського активу міста.

Перед молодими кїровоградцями хвилюючі сторінки Великої Вітчизняної війни перегорнув у своїх спогадах колишній начальник зв'язку 95-ї гвардійської стрілецької дивізії В. П. Повійчук, який вивозив Кіровоград від німецько-фашистських загарбників.

Про незабутні дні жорстоких боїв на Малій землі розповів

учасник цих боїв Д. А. Цимбал. «Ця героїчна земля, — сказав Дементій Аврамович, — була зорана бомбами і засїяна кулями».

Лектор товариства «Знання» О. М. Рибаків заговорив увагу учасників читачкої конференції на глибокому змісті книги

Л. І. Брежнєва «Малая земля», яка правдиво і лаконічно розповідає про легендарний десант радянських воїнів під Новоросійськом, про керівну роль комуністів, що завжди були попереду у найвідповідальніші моменти, у найнебезпечніших місцях смертельного бою з ненависним ворогом.

Олексій Миколайович навів яскраві фрагменти фронтового життя Л. І. Брежнєва, бойового і любимого командира радянських десантників.

На закінчення конференції бібліотекар Л. Я. Шевелєва зробила підсумковий огляд літератури: «У пам'яті і в серці — назавжди», літератури, що висвітлює незабутні події 1943 року на Малій землі.

В. ДИГАЛО.

На фото: виступає учасник боїв на Малій землі Д. А. ЦИМБАЛ.

Фото В. ГЕРАСИМЕНКА.

І СЛАВА, І ПАМ'ЯТЬ

ВШАНУВАННЯ ГЕРОІВ.

ВІТЕРАНИ.

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

До всіх пам'ятників, до надмогильних плит, до обелісків полеглих героїв цілий день йшли люди, щоб своєю пам'яттю й любов'ю, щоб своїм серцем засвідчити: ніхто не забутий, ніщо не забуто!

Але було свято — День Перемоги. І раділи люди, і люди щасливились, вітаючи на вулицях і площах посивілих ветеранів, колишніх воїнів-фронтовиків, які подарували нам це велике свято.

А на стадіоні спортклубу «Зірка» відбулося уро-

чисте відкриття міської спартакіади. Святковий парад спортсменів, масові спортивні змагання, присвячені Дню Перемоги.

9 травня маніфестації молоді відбулися в усіх містах і районах області. Разом з ветеранами війни, героями-земляками юнаки і дівчата славили Радянську Армію, славили тих, хто переміг фашизм.

Цього дня повернулися у свої міста і села учасники походу молоді «Шляхами слави батьків». Усюди відбулися воєнізовані спортивні змагання, поєдинки на призи героїв-земляків.

Сонячного суботнього ранку на центральній вулиці Знам'янки під звуки маршу карбувала крок колона струнких юнаків. Це йшли учасники фінальних змагань обласної військово-спортивної гри «Орля» серед професійно-технічних училищ. Попереду юнаків крокували уславлені в боях Великої Вітчизняної ветерани: полковник запасу О. М. Гришак, Герой Радянського Союзу В. О. Верхованцев, майор запасу О. С. Кирієнко...

Понад 300 учнів Кіровоградського міського професійно-технічного училища № 4 виконали нормативи з технічних і

військово-прикладних видів спорту.

В Олександрійському МПТУ № 5 нинішнього навчального року підготовлено 68 значківців «Влучний стрілець» і 98 спортсменів-розрядників.

Учні Олександрійського технічного училища № 3 провели 8 вечорів і 14 лінійок на теми військово-патріотичного виховання, 11 екскурсій і походів по місцях бойової слави, описали 28 подвигів невідомих воїнів.

300 учнів Кіровоградського технічного училища № 6 виконали розрядні нормативи з технічних і військово-прикладних видів спорту, 436 учнів склали норми ГПО.

Ставлячи завдання

перед молоддю, — сказав на зустрічі з ветеранами капітан першого рангу запасу Іван Васильович Шкурко, — Леонід Ілліч Брежнєв у своєму виступі на XVIII з'їзді ВЛКСМ наголошував, що ми завжди повинні бути готовими захищати завоювання Жовтня, надбання нашого народу за 60 років Радянської влади.

Хай хлопчики грають у війну, але ніколи не визнають, що таке війна насправді, — зазначив учасник Великої Вітчизняної війни Семен Давидович Лівертовський. — І хай «Орля» завжди проводиться під спокійним блакитним небом, з мирним, сугубо спортивним азартом.

І МИ ПОВИННІ БУТИ ТАКИМИ

ОБЛАСНИЙ ФІНАЛ «ОРЛЯТИ»

ІДУТЬ ЗМАГАННЯ «ОРЛЯТИ».

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

Суворі арбітри. Прискіпизо оглядають стрій юнаків, фіксують щонайменше порушення умов гри. Але чітко карбує крок Сергій Рибачук з МПТУ № 4. Навіть полковник Гришак захоплено стежить за юнаком:

Чудовий солдат буде! Двадцять дев'ять очок з тридцяти можливих здобув С. Іванов з МПТУ № 3 у змаганні із стрільби. Двадцять разів підтягнувся на перекладині Саша Комаров з МПТУ № 1. А невисокий, міцно збитий юнак, що стояв неподалік, сказав своїм товаришам:

А я більше разів підтягнуся!

І за півгодини Юра Дубина так встановив рекорд змагання — 22 рази підтягнувся на перекладині. Його товариші Володя Михно, Костя Турман, Ваня Склярєнко, Коля Прядун — по п'ятнадцять. Усі

хлопці — з Кіровоградського МПТУ № 4.

Команда МПТУ № 4 повезла додому численні трофеї: кубок переможця, вісім загальнокомандних грамот і дипломів за перше місце в естафеті з цивільної оборони, зі строювої підготовки, за друге — із стрільби, третє — за альбом на теми військово-патріотичного виховання тощо.

Майже всі ми вчимося в одній групі, — розповів наймолодший з команди Сергій Рибачук. — Отже, постійно спілкуємося і допомагаємо одне одному і в навчанні, і в спорті.

Сергій має рацію. Бо як чотирнадцятий раз Ваня Склярєнко підтягнувся на перекладині і здалося, що на більше його вже не вистачить, то всі інші так дружно «боліли», так азартно умовляли хлопця напружитися ще раз, що врешті він «здався» і таки

ще раз дістав підборіддям снаряд.

А чи може бути інакше? — мовив Володя Михно. — Адже ми готуємо себе не тільки до праці на заводі, а й до захисту Вітчизни. Наша армія тим і непереможна, що тісні її ряди, що кожен радянський воїн, не задумуючись, закриє своїм тілом товариша, поділиться з ним останнім ковтком води, останнім шматком хліба.

Не раз розповідав нам викладач військової підготовки Олександр Сергійович Кирієнко, — вступав у розмову Вася Шумський, — у яких умовах доводилося воювати, як тяжко було їм, зовсім юним. Але вистояли, визволили не тільки свою Вітчизну, а й народи Європи від фашистської нечисті. Бо були вони тісною дружбою спаяні.

І ми повинні бути такими, — додав Саша Горбунов. — Тому-то наполегливо готуємо себе і фізично, і морально.

Р. МАРЧЕНКО.

СЛУЖБА ПОБУТУ

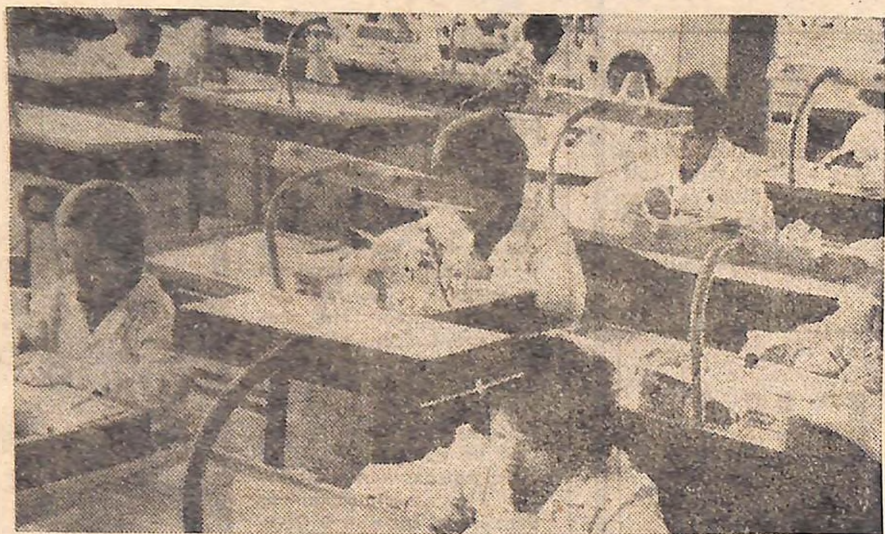
ЧОРНЕ небо, чорні вікна, чорні двері і чорні квіти біля ліжка... І в жалюї тій сліпоті таке веселе, таке безтурботне калатання годинника: тик-так, тик-так... Таке нестримне і відчайдушне, як саме життя.

Коли б тридцять п'ять років тому, коли він узявся вперше ремонтувати годинника, йому сказали, що ця пристрась згодом коштуватиме йому зору. Володимир Григорович Скрібін все одно обрав би саме цю професію і ніяку іншу. Він все одно знаючи, що осліпне згодом, так само присідає до просиджував би дні і вечори над мініатюрними деталями. Повертав би годинникам рух, відновлюючи справедливу круговість життя.

Юхим Йосипович Шпилька, учень старого майстра, теж вважає годинник живим організмом. А ще, як і старий майстер, Юхим Йосипович не терпить халтури. Ось і зараз розгнівався. Ледве не жбурнув годинника практиканту і похмуро подивився за вікном, де колобродило весняне сонце, посміхалися гарні дівчата і розкошували птахи. Ні гарним дівчатам, котрі втратили з появою весни, як вважав Шпилька, будь-яке почуття міри, ні нахабним горобцям не було ніякого діла до заводських турбот.

Юнак мовчки забрав годинника і ледве не навшипінки пішов на своє робоче місце. Хлопцві стало жаль Шпильку і соромно, що, поспішаючи, не відрегулював годинника як слід. У хвилини, коли смутніло обличчя майстра-контролера, хлопці ладні були провалитися крізь землю або пішки йти до іншого міста, щоб грюкнути там директору кулаком по столу і привезти до своєї «Ремпобуттехніки» потрібні деталі, які, буває, затримують заводи-постачальники. Це й справді кепсько: берешся ремонтувати годинник, попередньо знаючи, що точність його руху буде відносна. Потрібну деталь не замінити власною майстерністю. Тому й червоніють майстри перед замовниками не завжди тільки через свою недбалість. Іноді й через недбалість інших. А втім найбільше юнаки та дівчата цеху червоніють перед Юхимом Йосиповичем. Може тому, що замовник для них особа невідома, абстрактна і позбавлена будь-яких рис, котрі можуть порушити сумління чи забити сильніше серце. Шпилька — людина своя. Його шанують за гарну вдачу і за талант. Той самий талант точності, котрим володіє Володимир Григорович Скрібін.

«Точність — звичливість королів. І хоча я проти монархії, краще мати справу з акуратним ерцгерцогом, ніж з розклябаним комсомольцем». Цей вислів приніс у цех якось із практикантів. Майстрам він так сподобався, що фразу вималювали на стіні. Щоправда провисів на стіні такий «лазун» недовго, і його замінили на «Боріться за якість своєї роботи!». Однак, і тепер, здаючи на контроль якогось особливого складного годинника, відремонтованого бездоганно, майстри гордо кидають: «Точність — звичливість королів».

Кіровоградський завод «Ремпобуттехніка»: проблеми, які вирішуються...

«І я думаю, комсомолівці слід взяти під свою постійну і неослабну опіку сферу торгівлі та обслуговування. Встановити над нею ефективне шефство. Вивчити якнайглибше стан справ, допомогти і новими людьми, і вихованням тих, хто вже там працює, і мобілізацією громадської думки, і ініціативами, звернутими до господарських, адміністративних органів. На мою думку, це було б корисно. Візьміться-но за цю справу, друзі!»

(Із промови товариша Л. І. Брежнєва на XVIII з'їзді ВЛКСМ).

СПОЧАТКУ БУВ ГОДИННИК

лівість королів». Серед них, дійсно, є справжні королі часу. Щоправда в цеху їх називають дещо прозаїчніше: індивідуалісти. Себто майстри, котрі виконують індивідуальні, особливо складні замовлення. Бути справжнім майстром, то не обов'язково мати великий досвід роботи. Головне — талант і старанність.

Ось схилилась над столом невеличка чорнява дівчина. Її замріяне очікування винагороджується мелодійним дзвоном великого настінного годинника. Переливи дзвону линули над столами цеху, вивираються у відкриті вікна. Рая зітхнула полегшею: годинник можна повертати замовнику. Працює дівчина в цеху після закінчення училища тільки рік, та, коли за висловом Шпильки приходить «особливо небезпечний клієнт», замовлення дають саме Рая Шевченко. З молодих же — комсомольцю Альберту Шамшисеву.

Розповідь про завод не даремно почато саме із цеху по ремонту годинників. Власне із цього почалась і сама «Ремпобуттехніка». Електронно-обчислювальні прилади, кнопочні телефони, пральні машини, пилососи, — все це прийшло згодом. Спочатку був годинник. «Ремпобуттехніка» вчорашня — це старі, розкидані по місцях майстерні, до яких кількома автобусами добирався сільський житель, щоб полагодити електроприлад. «Ремпобуттехніка» сьогоднішня — це головний завод, світлі поверхи котрого вписались в ансамбль нових будинків на вулиці Шатапова. «Ремпобуттехніка» сьогоднішня — це централізована підприємство, де працює понад 500 чоловік, оснащено не тільки новою технікою, а й транспортом. Вашого холодильника не тільки відремонтують, а й привезуть до самого будинку.

Служба побуту області, коли поглянути на неї з позицій статистики, красномовно свідчить і про зростання добробуту радянських людей, і про збільшення вільного часу для духовного збагачення особистості. Одна — дає послуги, котрі виконувала кіровоградська «Ремпобуттехніка» десять років тому, і 98 послуг, які надають майстри населенню сьогодні, — ось такий «графік» росту. Скажімо, ремонтують (і успішно) на заводі електроприлади усіх марок. Як свідчить статистика, в 1965 році населенню області було продано 1,8 тисячі пилососів. В минулому році — 3,7 тисячі. З кожним роком все більше складної техніки приходить у наш побут.

«У міру зростання нашої економіки і зростання добробуту радянських людей дедалі більшого значення в їх житті набувають такі сфери суспільної діяльності як торгівля і побутове обслуговування», — говорила з трибуни XVIII з'їзду ВЛКСМ товариш Л. І. Брежнєв. Дійсно, робота служби сервісу має величезне значення для настрою і здоров'я людей. Це розуміють на заводі. І тому прагнуть досконалості.

Перекаліфіковуватись, пізнавати таїнства нових машин майстрам доводиться безпосередньо на

робочому місці. Усі рази вони вчили механіка Миколу Лук'яненка, котрий сьогодні вперше відремонтуватиме будь-який складний механізм. І здібних гравіювальників А. Зінов'єва, Н. Гаршанова, і годинникового майстра Лйоду Черненко. А Ірина Гордова прийшла на завод учнем. Здається ніби не давано наставник Миколу Лук'яненка, котрий вчив ремонтувати електроприти свою майбутню дружину. Сьогодні подружжя Гордових працює з особистим клеймом якості. Сьогодні Ірині під силу і електронно-обчислювальні машини, і кнопкові телефони, і багато іншої складної електронно-побутової техніки, про ремонт якої кілька років тому назіть і не мріяла.

Обсяг послуг «Ремпобуттехніки» зростає з кожним роком. Пропорційно цьому зростає і вимогливість комсомольців до себе і до товаришів. Час вимагає високої якості роботи. Тому тут впроваджено комплексну систему управління якістю продукції — КСУЯП. Боротьба за якість продукції — в характері колективу. Саме в боротьбі і праці вирізняються риси, притаманні людям. Ріс визначення для побутовця — це його ставлення до скарж. Ніде правди діти, книга скарг поки що вірний супутник служби сервісу. І не тільки книга скарг. Деякі побутовці одержують листи-скарги, як послання від коханих, — і часті, і трепетно вимогливі. «Ремпобуттехніка», як кожне підприємство побуту, що поважає себе, теж мала і має скарги. Із КСУЯПом що змінилось? Характер скарг, їх кількість і ставлення до них з боку майстрів. До впровадження системи якості на адресу «Ремпобуттехніки» надійшло 134 скарги на неякісне виконання замовлень, недотримання строків, незадовільну культуру обслуговування. Це було в 1976 році. Торік таких скарг надійшло тільки 48.

Раніше скаргу констатували як факт. Сьогодні вона впливає на роботу всього колективу, забирає преміальні і перехідні Червоної вимпели. Хоча скарга

працювати в інше місце. Власне так було поставлено питання перед бригадою Миколи Горбачова. Ніби й непогано хлопці ремонтували пральні машини. І особистого клейма якості добились, а ось з людьми працювати не вміли бригадир, ні деякі його товариші: скарги так і сипались. Довелось деякому розпрощатись із особистим клеймом, а бригадиру навіть і місце роботи помяти. Сьогодні на ремонті пральних машин працює нова комсомольсько-молодіжна бригада, котру вчать на заводі і майстерності, і гарному характеру.

Виявляється, навчити людину працювати якісно — справа цілком можлива, — усміхаючись, говорить Вячеслав Дяченко, перемотувальник електродагунів. Підтверджує це і начальник цеху Юрій Дмитрович Чабан, котрий задоволений роботою Вячеслава. Того самого Вячеслава, котрий раніше запізнавався на роботу, працював абияк. А годинникового майстра Леоніда Царинного за наслідками перевірок профілактичної комісії направили попрацювати на будівництво будинку побуту.

Цеглини поносить кілька місяців, подумав над якістю ремонту годинників, — усміхаючись, говорить секретар комітету комсомолу Іван Толкун. Вірно говорить. І можна тільки вітати такі рішення комітету комсомолу, Зрештою, чому ми закликали вживати таких суворих заходів тільки до п'яниць та прогульників? Адже людина, котра працює абияк, завдає шкоди підприємству не менше.

Але повернемося до цеху по ремонту годинників, найстарішого цеху заводу, цеху, котрий першим почав вести боротьбу за високу якість своєї роботи. Тут найбільше молоді. І найбільше проблем. Проблеми завше невіддільні від молодих: так створено світ. Королі часу ратують за точність. Ім важко ратувати: щомісяця цех ремонтує понад три тисячі годинників.

Однак точність — звичливість молодих. І вони всі вдаюся у свого наставника і вчителя Володимира Григоровича Скрібіна. Вони, молоді, як і він, залишаються вірними самій цій професії і ніякій іншій...

Л. КРАВЕЦЬ,
спецкор «Молодого комунара».

«Королі» точності — годинникові майстри кіровоградського заводу «Ремпобуттехніка».

Одна з кращих робітниць комсомолки Раїса ШЕВЧЕНКО.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ВИРІЖ І ПОКЛАДИ ДО КОНВЕРТА

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ЯКА ТВОЯ ДУМКА

ПРО ТЕ, ЩО ТИ ПРОЧИТАВ НА ЦІЙ СТОРІНЦІ?

Добре чи погано працюють точки побутового обслуговування в твоєму місті, селі? Якщо погано, то чому?

Як часто ти користуєшся послугами швейних майстерень, перукарень, фотоательє?

Чи може працювати за прилашком, у довідковому бюро чи приймальному пункті людина з поганим характером?

Відповіді вкладай до конверта і разом з цією анкетою відправ за адресою: М. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36, РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР».

ПОШУК — 60 КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЛІТ

Коли почалася Велика Вітчизняна війна, Миколі Андріяшевському виповнилося двадцять три роки. Ставши в ряди захисників рідної Вітчизни, він пройшов складний шлях випробувань.

Влітку 1944 року, після чергової втечі з фашистського полону, Андріяшевський борець проти фашистів у рядах італійського руху Опору. Тут він і зустрічає світлий День Перемоги. Як споми про ті часи зберігається нині у сім'ї Миколи Володимировича кілька італійських пагород, посвідчення гарібальдійця, фотографії, документи тих днів...

Пропонуємо увазі читачів уривки з документальної розповіді Дмитра Ключенка про нашого відважного земляка-комсомольця.

Д. Ключенко

КОМСОМОЛЕЦЬ
З АДЖАМКИ

УРІВКИ З ДОКУМЕНТАЛЬНОЇ РОЗПОВІДІ

ЛИСТИ З ІТАЛІЇ

У прохолодному приміщенні Аджамського відділення зв'язку дівчата-листоноші жваво розбирали сільську кореспонденцію. Раптом їхню увагу привернув невеликий світло-блакитний конверт з підписом на іноземній мові. Гуртом придивилися до дрібного латинського шрифту:

— Значить, лист з Італії?
— Кому ж це так здалеку написали?..
— Та ось же латинські літери російського тексту: «Миколі Андріяшевському».

Невдовзі адресат, високий, сивоголовий чоловік якось обережно взяв листа тремтячими від хвилювання руками. І згадався раптом Миколі Володимировичу далека й незабутня країна на березі Адріатичного моря. Згадалися друзі-побратими, з якими переживав тяжкі часи поневірянь у полоні, роки боротьби в рядах італійського руху Опору.

Микола Володимирович постояв кілька хвилин, присів на пригріту за день дубову лавку. Ще раз обдивився світло-голубий конверт, прочитав машинописні літери свого імені та прізвища й обережно розкрив конверт. Вийняв з кишені піджака окуляри, повільно пройшовся по незнайомих літерах. Пригадував свої скупі знання італійських слів, але так і не зміг прочитати листа. Тільки й вдалося розібрати три знайомі слова: «товариш», «Микола», «Анатолій»...

Довелося їхати до Кіровограда. Через кілька тижнів до нього знову повернувся знайомий стандартний аркуш тонкого паперу, наповненого заповненого дрібним друкарським шрифтом. А разом з ним було вложено переклад: «Дорогий Миколо!»

З великою радістю одержав відомості про тебе від товариша Анатолія, аж через тридцять років. Був би щасливий побачити тебе й відчувати ту ж радість, яку пережив від звістки про Ана-

толія. Я сподіваюся і вірю, що ми зможемо побачитися, і про все це я теж говорив з Анатолієм. Я пишу до тебе і мені здається, що ми вже разом. Я сподіваюся і вірю, що ми насправді побачимось. Анатолій, мабуть, передав тобі мої найпалкіші вітання, висловив мою радість і радість всіх, хто боровся разом з нами проти спільного ворога. Ще раз прийми найсердечніші побажання. Сподіваюся на нашу зустріч.

З любов'ю

Лучіано ОЛІВ'ЄРО.

Всього на кілька місяців раніше, ніж в Аджамку, з Італії надійшов лист на адресу Радянського комітету ветеранів війни. У ньому були адреси Григорія Михайленка, Павла Назарова, Анатолія Будкіна (Соколова), Туракула Халова, Миколи Андріяшевського.

«Ці адреси, — повідомляли італійські учасники руху Опору, — залишили радянські солдати, які воювали в наших лавах. Дуже хотілося б дізнатися, чи живі ці люди?»

Почалися розшуки. Вже перше повідомлення було радісним. Знайшовся Микола Андріяшевський! Проживав в Аджамці на Кіровоградщині.

Поступово дізнались і про інших згаданих учасників італійського руху Опору. Анатолія Будкіна розшукали в місті Райчихінському Амурської області. Туракула Халова — в Таджикиській РСР. Павла Назарова — в місті Орджонікідзе. Лише Григорій Михайленко помер кілька років тому...

Загадковий лист з Італії допоміг мешканцям степової Аджамки довідатися про героїчні подвиги земляка Миколи Володимировича Андріяшевського в роки Великої Вітчизняної війни. Усі довгі післявоєнні роки Микола Володимирович, як найдорожчі реліквії, зберігав італійські пагороди, документи, фотографії, до найменших подробиць пам'ятає епізоди спільної боротьби проти фашизму.

В архіві воїна-ветерана є ще один важливий і пам'ятний документ за № 101051 («Посвідчення патріота»), скріплений двома печатками і підписом. В ньому, зокрема, зазначається: «Від імені уряду народів об'єднаних націй дякуємо Андріяшевському Миколі за те, що він боровся з ворогом на полі бою. Боротьчись в рядах патріотів, тих людей, які носили зброю в ім'я справи торжества свободи, він приймав участь в операціях нападу, здійснював підіривні акції, діставав інформацію військового значення. Своєю мужністю, своєю відданістю справі італійські патріоти внесли значний вклад у справу визволення Італії і в велику справу визволення всіх людей».

У відродженій Італії ті, хто має це посвідчення, будуть завжди в пошані, як патріоти, які боролись за справу честі і свободи.

Верховне командування об'єднаних союзних військ.

Тернистими і звитяжними шляхами в роки війни йшов до Перемоги радянський солдат, комсомолець з Аджамки Микола Андріяшевський.

(Далі буде).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ с. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

КІНО
„КРУТИТИ“
НЕ ПРОСТО

Кіноапаратний комплекс широкоформатного кіно театру «Комсомолец» оснащений складною кіно технікою, автоматикою кінопоказу, сучасною радіоапаратурою. Не завжди спеціалісту вистачає знань, набутих в технічному училищі. Отже залишається робота над собою, наполеглива праця, щоб не відстати.

Комсомольсько - молодіжна зміна кіномеханіків Валентина Ткачук і Сергія Брижа трудиться саме так.

На фото: кіномеханік В. Ткачук та С. Бриж під час демонстрування фільму.

М. ЛЮТАН,
інженер кіно театру
«Комсомолец».

Фото М. ПЕТРОВА.

ЩО МОЖНА ЗА 50 ДНІВ?

У Компаніївському райкомі комсомолу кілька місяців тому виникла ідея створити агітколлектив, який увібрав би в себе риси всюдисущого агітатора, невтомного активіста, сурмача комсомольських справ. І комсомольська агітаційно-художня бригада «Горизонт» народилася.

День 21 березня цього року став днем появи цього колективу. Отже, агітбригада вчора виповнилося 50 днів. Багато це чи мало?

Коли спитати керівника колективу Івана Величкова, він скаже, що це, безумовно, мало. Ну, що ми встигли? Підготувати

програму, скласти план виступів по району, кілька разів виїхали в колгоспи, виступили на обласному заочному огляді-конкурсі агітаційно-художніх бригад...

І це всього за п'ятдесят днів? — здивується, монливо, читач. Так, саме за п'ятдесят, навіть менше. Між іншим, про виступ «Горизонту» в Кіровограді його керівники щоразу нагадують іменний годинник, яким його нагородили, відзначаючи змістовну програму колективу.

Риси характеру, якими члени бригади Юлія Яценко, Віра Коноваленко, Микола Малохатько, Борис

Кирпа, Василь і Рая Кошова, Антон Червоменко, Наталка Діденко, Тетяна Кирієнко, Андрій Шовкопіль, Людмила Поташенко, Рая Яковлева і Леонід Славний наділили «Горизонт», ідейність, актуальність, бойовистість. Колектив своєрідний тим, що до його складу ввійшли члени бюро районного комсомолу, секретарі комсомольських організацій, молоді працівники районного будинку культури.

Програма агітбригади називається «Комсомолу — 60». Протягом двох годин її учасники гортають перед глядачами сторінки історії комсомолу Компаніївського району, ставлять проблеми, підказують їх розв'язання.

М. ДУМІЧ.

ВЕРХНІЙ ШАБЕЛЬ—ХИТКИЙ

Усі п'ять клубів, які очолювали таблицю другої української зони, в дев'ятому турі виступили на виїзді. Як раніше повідомлялося, кіровоградська «Зірка» в Чернівцях з мінімальним рахунком (0:1) прогнала «Буковину». Такі ж результати було зафіксовано в матчах «Спартак» — «Кристал» та «Авангард» — «Кривбас», де сильнішими були гості — херсонці і криворізьці.

Нині таблиця має такий вигляд:	І	М	О
«Кривбас»	9	17	6
«Колос» Н.	9	12	4
«Зірка»	9	14	5
«Кристал»	8	8	2

«Буковина»	8	10	2	12
СКА К.	9	18	9	11
СКА Л.	8	12	7	11
«Металіст»	9	9	4	11
«Суднобудівник»	9	12	10	10
«Колос» П.	9	9	11	8
«Поділля»	8	4	7	8
«Спартак»	9	4	7	8
«Говерла»	8	7	7	7
«Десна»	8	6	8	7
«Локомотив»	8	4	8	7
«Дніпро»	9	4	13	7
«Атлантика»	8	5	5	6
«Авангард»	9	10	11	6
«Новатор»	9	11	15	6
«Фрунзенець»	8	6	11	6
«Торпедо»	9	3	14	5
«Старт»	9	2	10	4
«Шахтар»	9	7	18	4

Наступний ігровий день — субота 13 травня. «Зірка» проведе його у себе вдома. Вона прийматиме армію Львова. Матч почнеться о 17-й годині.

СУБОТА

13 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — «АБВГДейка». 9.25 — «Дяк вам, батьки». 9.55 — «Радіонова пошта». 10.25 — «По музеях і виставочних залах». Державний Ермітаж. 10.55 — «Музичність». Цикл пісень П. Бюль-Бюль огляд та М. Добришова. 11.15 — «Увага: дорога». 11.45 — Тирас «Спортлото». 11.55 — «Здоров'я». 12.40 — «Музична подорож». 13.20 — «Наш край». Кінопрограма. 14.20 — Фільм «Василь Трубачов та його товариші». 15.40 — «Очевидець — психопат». 16.40 — «Після-78». 17.15 — Бесіда на міжнародній темі політичного оглядача газети «Правда» Герою Соціалістичної Праці Ю. О. Жукова. 18.00 — Новини. 18.15 — «Разом дружно сім'я». Музична програма. 18.45 —

Фільм «Повість про людське серце». Частина 1 і 2. 21.00 — «Час». 21.30 — Заклучний концерт фестивалю мистецтв «Московський афіш». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Мальовнича Україна». (Кіт на Республіканське телебачення). 10.20 — Фільм «Землі моєї голоси». 11.00 — Новини. 11.15 — Фільм «Після літа». 12.45 — «Доброго вам здоров'я». 13.20 — Для дітей. Л. Устинова. «Подорожка». Вистава. 14.35 — «Вітання моя несорочка». 15.35 — «У світі музики». 16.35 — «Закон і ми». 17.05 — «Антологія молодіжної пісні». 17.30 — «Молодіжна робота». 18.15 — «Гадзюк: досвід, проблеми». 19.00 — Вісті. 19.30 — «Комсомольська традиція». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Степанова пам'ятка». По закінченні — новини.

НЕДІЛЯ

14 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Концерт Капелі військового державного ансамблю пісні і танцю «Тюльпан». 9.20 — «Хочу все знати». Кіножурнал. 9.30 — «Будильник». 10.00 — «Служу Радянському Союзу». 11.00 — «В гостях у казки». 12.10 — «Сільська година». 13.10 — «Музичний кіоск». 13.40 — «Пронийся і співай». Фільм —

вистава. 15.25 — «Міжнародна панорама». 16.00 — Чемпіонат світу з хокею: матч учасників фінальної групи. (Прага). В перерві — новини. 18.25 — «Клуб кінополюс». 19.30 — Чемпіонат світу з хокею: матч учасників фінальної групи. (Прага). 21.00 — «Час». 22.05 — «Про бабет». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Таланти твої, Україно». Концерт. 11.00 — Новини. 11.15 — «Слава солдатська». 12.15 — «Катруси нікози». 13.15 — Для дітей. «Сонечко». 13.45 — «Телеслужба хорошого настроя». 14.30 — Г. Доніцетті. «Дон Паскуале». Вистава. 16.50 — «Сторінки творчості». В. Добровольський. 17.20 — Концерт. 18.05 — «Надітра». 18.30 — Звучить російський романс. 19.00 — «Актуальна камера». 19.45 — «Неділний суверен». 20.30 — «Кодри». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Показові виступи найкращих радянських фігуристів. По закінченні — новини.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.